

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6	Utgitt 24 februar	1944
-------	-------------------	------

Innhold.

	Side
Forordn. om forskrifter til lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige med tilleggslov	83
» om fiske på visse områder ved Gjølanger mølles dam i Fjaler	85
» om regulering av omsetningen av fiskelever og levergrakse og av produksjon og omsetning av tran	86
Skr. om endring av bruksreglene for Bjerke bygdealmanning i Nannestad	88
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Hen	89
» om do. for do. i Malangen	89
» om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for Botne	89
Forordn. om endring av forordningen om rasjonering av tekstil- og lærvarer	90
» om årsfredning for laks- og sjøaurefisket i Namdal fiskeridistrikt	90
Skr. om at bygningsloven gjøres gjeldende for Stryn	91
Lov om tillegg til veglovgivningen	91
» om visse særregler for beskatningen 1944—45 av rederier, fangstselskaper, sjøfolk, fangstfolk og andre skattepliktige som har formue eller inntekt i utlandet	92
Skr. om at brannloven gjøres gjeldende for Førde bygningsdistrikt	94

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

31 janr.

Forskrifter til lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige av 5 mars 1942 med tilleggslov av 20 august 1942.

I medhold av § 6 i lov nr. 1 av 5 mars 1942 bestemmes:

§ 1. Ekspropriasjon etter lov om ekspropriasjon av fast eiendom m. v. til det offentlige av 5 mars 1942 kan bare foretas hvor det er nødvendig for å gjennomføre oppgaver som hører under stat eller kommune og/eller hvor det offentlige har en bestemt interesse av at ekspropriasjon finner sted.

§ 2. Hvor offentlig myndighet finner at ekspropriasjon til det offentlige bør foretas, skal saken fremmes gjennom

31 janr. vedkommende fagdepartement, som i tilfelle setter fram forslag for Innenriksdepartementet, med mindre vedkommende departement har fått overdratt myndighet til ekspropriasjon etter lovens § 3. Instanser under Innenriksdepartementet sender søknad til den avdeling i departementet som instansen hører under.

§ 3. Søknaden om ekspropriasjon må inneholde:

- a. Nøyaktig kjennetegn på det som søkes ekspropriert med opplysning om hvor det finnes, eierens navn og adresse og samtlige leiere eller andre rettighetshavere som vil berøres av ekspropriasjonen.
- b. Opplysning om hva det som søkes ekspropriert skal brukes til og hvilke offentlige interesser som gjør ekspropriasjonen nødvendig.
- c. Uttalelse fra eier, eventuelt fra rettighetshavere, således om de erstatningskrav som ekspropriasjonen vil medføre. Hvis det ikke lykkes å få slik uttalelse må grunnen til dette opplyses. Er vedkommende fraværende må det opplyses om fraværet antas å bli langvarig. Vegrer noen seg ved å gi uttalelse, må det godtgjøres at de har hatt høve til å framkomme med sanne.
- d. Opplysning om hvorvidt de nødvendige midler til gjennomføring av ekspropriasjonen står til rådighet.
- e. Opplysning om hvorledes husspørsmålet kan ordnes for folk eller selskap som fratas sine rom; jfr. § 5, annet ledd.

§ 4. Når det gjelder ekspropriasjon til staten, må det departement som søker om ekspropriasjon selv sørge for dekning av utgiftene til gjennomføringen. Hvis det kreves samtykke fra Finansdepartementet må dette foreligge før ekspropriasjonen beslutes.

§ 5. Fast eiendom eksproprieres i alminnelighet bare til bruk.

Hvis noen helt fratas sine lokaler eller sin bolig, må det i alminnelighet sørges for at han kan anvises nye brukbare rom før avståelse kreves.

§ 6. Eiendom som brukes til religiøse eller kulturelle formål, eller som er anskaffet for midler innsamlet til et bestemt formål eksproprieres i alminnelighet ikke.

§ 7. Det departement som har gjort vedtak om ekspropriasjon skal gi skriftlig underretning om vedtaket til den som ekspropriasjonen er rettet mot og til andre som berøres av den.

Ekspriasjonsvedtaket skal oppgi tiden for avståingen.

§ 8. For fastsettelsen av erstatningen og innsettingen i rådigheten over tingen gjelder skjønnsprosesslovens regler. Også hvor overleveringen skjer frivillig må erstatningen be-

tales eller deponeres før besittelsen tiltres, med mindre det 31 janr.
overensstemmende med lovens § 4 er bestemt at avståingen
skal gjennomføres før erstatningen er fastsatt.

§ 9. Politiets hjelp til å gjennomføre avståingen kan bare
kreves hvor det er truffet bestemmelse om avståing før er-
statningsfastsettelsen etter lovens § 4, og eieren (inneha-
veren) tross oppfordring nekter å gi fra seg det eksproprierte.
Før politiets bistand kreves skal fastsettelsen av erstatningen
være begjært.

§ 10. Når et departement i samsvar med lovens § 3 har
fått myndighet til å gjøre vedtak om ekspropriasjon, skal
gjenpart av de vedtak som blir gjort sendes Innenriksdeparte-
mentet.

Innenriksdepartementet kan kalle tilbake fullmakt som
det har gitt til et annet departement og kan alltid selv gjøre
vedtak innenfor fullmaktsområdet.

Hvis en offentlig instans finner at en ekspropriasjon
som er eller tenkes foretatt i henhold til en alminnelig full-
makt etter lovens § 3, er i strid med offentlige interesser,
kan den klage til Innenriksdepartementet som i tilfelle kan
omgjøre ekspropriasjonsvedtaket.

§ 11. Når Innenriksdepartementet har gjort vedtak om
ekspropriasjon, skal vedkommende departement eller kom-
mune selv kreve ekspropriasjonskjønn eller prisfastsettelse
ved kontrollnemnda etter lovens § 5, annet ledd, med mindre
erstatningen blir fastsatt ved frivillig avtale.

Skjønn må begjæres uten opphold også hvor det er be-
stemt at avståing skal gjennomføres før erstatningen er
fastsatt.

Oslo 31 januar 1944.

Hagelin.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

10 febr.

Fiske på visse områder ved Gjølanger
mølles dam i Fjaler.

I.

I medhold av § 15 i lov om laks- og sjørrettfiskeriene
m. v. av 27 februar 1930, jfr. Ministerpresidentens vedtak
av 11 juni 1942, fastsettes at alt fiske er forbudt på de nede-
for beskrevne områder ovenfor og nedenfor laksetrappen ved
Gjølanger mølles dam i Fjaler herred, Sogn og Fjordane
fylke, likevel slik at det innen fredningsområdet nedenfor
trappen kan foregå alminnelig sildefiske, loddefiske eller not-
kast etter makrell og sei.

10 febr. *Ovenfor trappen:*

Den del av elva som ligger nedenfor en rett linje trukket fra et i fast fjell på elvas høyre (nordre) side innhøgd kryss til et liknende kryss på elvas vestre (søre) side. Linjen som følger det såkalte «Revet», ligger ca. 50 meter fra laksetrappens inntak.

Nedenfor trappen:

Den del av vågen som ligger innenfor (østenfor) en rett linje trukket fra fortøyningsmerket på Kjøreneset, ca. 50 meter fra laksetrappens utløp, til et liknende merke på Storholmen.

II.

Kongelig resolusjon av 15 juni 1934 om fredningsoner ved Gjølanger laksetrapp oppheves fra den dag nærværende forordning trer i kraft.

Oslo 10 februar 1944.

Th. J. O. Fretheim.

11 febr. **Forordning.** (Næringsdepartementet.)

Regulering av omsetningen av fiskelever og levergrakse og av produksjon og omsetning av tran.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Uten samtykke av Næringsdepartementet er det forbudt å selge eller på annen måte overdra lever av torsk, sei, hyse, lange og brosme til andre enn trandamperier som er registrert ved Fiskeridirektoratet i henhold til lover av 22 juni 1928 og 26 juni 1929 om kvalitetskontroll med medisintran; jfr. reglement av 4 oktober 1935. Det er forbudt for andre enn slike trandamperier å framstille tran av nevnte sorter lever.

Uten samtykke av Næringsdepartementet er det videre forbudt å selge eller på annen måte overdra lever av håbrann, pigghå, håkjerring, brugde og andre haifisker til andre enn tranprodusenter som har anmeldt sin virksomhet til Fiskeridirektoratet og er registerført av dette. Det er forbudt for andre enn slike produsenter å utvinne tran av lever som her nevnt.

Det er forbudt for tranprodusent å overdra leveren videre.

Forbudet i første og annet ledds første punktum gjelder ikke lever i fisk som i samsvar med de til enhver tid gjel-

dende bestemmelser selges for levering i usløyet stand til forbruker eller lever som selges sammen med fisken direkte til forbruker. Heller ikke gjelder forbudet salg fra fisker til kjøper som i medhold av andre gjeldende bestemmelser er berettiget eller forpliktet til å kjøpe lever fra fisker. 11 febr.

§ 2. All lever samt all levergrakse hvorav tran kan utvinnes skal anvendes til framstilling av tran, med mindre Næringsdepartementet annerledes bestemmer.

Levergrakse hvorav tran ved regulær tranproduksjon ikke ytterligere kan utvinnes, skal tas i forvaring og frambyts til salg til de kjøpere som er godkjent av Næringsdepartementet eller av den dette bemyndiger.

Fiskeridirektøren avgjør i tvilstilfelle hva som skal regnes som levergrakse og om graksen går inn under bestemmelsen i første eller annet ledd, og kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

Levergrakse som leveres i henhold til bestemmelsen i annet ledd skal betales i samsvar med gjeldende prisreguleringsbestemmelser.

§ 3. Det er forbudt for tranprodusenter å selge eller på annen måte overdra medisintran (herunder også tran av lange og brosme) til andre enn Næringsdepartementets avdeling for proviantering og rasjonering eller den avdelingen bestemmer.

Tranprodusentene plikter å tilby sin ukeproduksjon av medisintran i uklaret stand innen utgangen av den etterfølgende uke. Avdelingen for proviantering og rasjonering plikter å foranledige avtatt all medisintran som tilbys for salg innen den fastsatte frist. Avtaksplikten bortfaller dersom skipning fra produksjonstedet ikke har funnet sted innen 2 måneder etter at salgstilbudet ble godtatt, og dette ikke kan legges kjøperen til last.

For omsetning og bruk av annen tran enn medisintran gjelder bestemmelsene i forordning om sjødyroljer av 12 august 1941.

§ 4. Kjøp eller erverv på annen måte av lever, levergrakse og tran i strid med bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er forbudt.

Det er også forbudt å overdra videre og å erverve slike varer som er omsatt i strid med forannevnte bestemmelser.

§ 5. Avdelingen for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi utfyllende bestemmelser, derunder forskrifter om videreforhandling og bruk av medisintran.

§ 6. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forordning er straff-

11 febr. bar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 7. Forordning av 22 februar 1941 om regulering av omsetningen av visse sorter fiskelever og av produksjonen og omsetningen av medisintran med tilleggsforordning av 23 mai 1941 oppheves. Bestemmelser gitt i medhold av nevnte forordninger gjelder fortsatt inntil annet bestemmes etter nærværende forordning.

Forordning av 15 desember 1943 om alminnelig regulering av omsetning m. v. av fisk og fiskeprodukter kommer ikke til anvendelse for de produkter som er omhandlet i denne forordning.

Oslo 11 februar 1944.

E. Blehr.

11 febr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I bruksreglene av 4 april 1939 for Bjerke bygdealmennning i Nannestad endres følgende bestemmelser til å lyde så:

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å ivareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigete har innen 1 mai for ved og 1 september for annet virke å innsende til styret rekvisisjon over det som anses nødvendig for nærmeste termin med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysning om eiendommens navn, gnr. og bnr. Til rekvisisjon som kommer inn etter fristen tas intet hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er den utviste ved ikke ført bort fra skogen seinest 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag ved seinere utvisninger for den gjenliggende eller bestemme at den skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget og fra skogen bortført virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis, eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 9. All hogst skal foregå etter forutgående utblikning. De bruksberettigetes åvirkning kan bare foregå i tiden fra 1 juni til 15 juli med mindre tillatelse fra skogbestyreren er innhentet til å henlegge åvirkningen til en annen tid. Med hen-

syn til hogst og drift er de bruksberettigete undergitt skog- 11 febr.
bestyrerens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler.
Så langt styret finner det forsvarlig, er de bruksberettigete
fortrinnsberettiget til arbeid i almenningen.

§ 14. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almen-
ningens drift avsettes et fond på inntil kr. 50 000.

Når fondet har nådd den nevnte størrelse, kan rentene
anvendes til almenningens forbedring, eller med departemen-
tets samtykke til almene formål.

Fondets midler anbringes etter de regler som gjel-
der for anbringelse av umyndiges midler. Dog kan også kapi-
talen med departementets samtykke anvendes til innkjøp av
skog når fondets midler hermed antas å være betryggende
anbrakt og sikret en rimelig avkastning og når kjøpet ellers
finnes å være formålstjenlig for almenningen og de bruksbe-
rettigete.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

12 febr.

Herved stadfestes vedtak av 13 desember 1943 av ord-
føreren i H e n herred, Møre og Romsdal fylke, der det i
medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for
skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller
innehaver av hund i herredet skal holde hunden i
band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe
beiter. Unntatt er hunder som under lovlig jakt kan godt-
gjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller innehaver.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

12 febr.

Herved stadfestes vedtak av 10 desember 1943 av ord-
føreren i M a l a n g e n herred, Troms fylke, der det i med-
hold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade
på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av
hund i herredet skal holde hunden i band eller forsvarlig
innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen
skal dog ikke gjelde hund som under lovlig jakt godtgjøres
å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

14 febr.

Med dette gjør en bygningsloven av 22 februar
1924 og brannloven av 15 august 1908 gjeldende for et
strøk av B o t n e herred, Vestfold fylke, innenfor disse
grensene:

I nord gårdsvegen Gaupåshøgda—Gaupås—Ø. Ramberg
og videre i samme retning til sjøen. I vest hovedvegen fra
Ekeberg til Gaupåshøgda. I sør omfatter distriktet gårdene
Ekelund, Grefsrud, Marienborg og Næperud og området mel-
lom disse gårdene og Holmestrand byggebelte.

15 febr.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

Endring av forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. av 23 desember 1940; jfr. forordning av 8 november 1941.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

I forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. av 23 desember 1940, jfr. forordning av 8 november 1941, gjøres følgende endringer:

I.

I § 2, tredje ledd, tilføyes som nytt punkt:

- c) bekledningsgjenstander forarbeidet av vevde papirstoffer og skotøy med overdel av papirstrie og såler av andre materialer enn dem som er nevnt under a).

II.

§ 4 skal lyde:

Det er forbudt for forbruker å kjøpe eller på annen måte erverve varer som omfattes av denne forordning, i strid med forbudet i §§ 2 og 3.

Oslo 15 februar 1944.

E. Blehr.

15 febr.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

Årsfredningen for laks- og sjøaurefisket i Namdal fiskeridistrikt, Nord-Trøndelag fylke.

I medhold av lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39 a, jfr. siste ledd, fastsettes disse bestemmelser om årsfredningen for laks- og sjøaurefisket i Namdal fiskeridistrikt.

I. Den alminnelige årsfredning etter lakselovens § 7 skal om våren vare til og med 4 mai.

II. Etternevnte resolusjoner om årsfredningen for laks- og sjøaurefisket i Namdal fiskeridistrikt endres slik at årsfredningen om våren skal vare til og med 4 mai:

1. Kongelig resolusjon av 19 juli 1912 om årsfredningen for fiske med stang og håndsnøre.
2. Kongelige resolusjoner av 16 august 1929 og 5 september 1930 om årsfredningen for kastenotfisket i en del elver.

III. Denne forordning gjør ingen endring i forordning av 15 febr. 3 februar 1941 om årsfredningen for fiske med kastenot (dragnot) etter sjøaure i sjøen i Namdal fiskeridistrikt.

IV. Brudd på denne forordning straffes etter loven.

V. Denne forordning gjelder inntil videre, men ikke lenger enn til utgangen av året 1948.

Oslo 15 februar 1944.

Th. J. O. Fretheim.

Skrivelse fra Innenriksdepartementet.

16 febr.

Med dette gjør en bygningsloven av 22 februar 1924 gjeldende for en del av Stryn herred, Sogn og Fjordane fylke. Det nye bygningsdistrikt omfatter innmarken på gårdene Tonning (gnr. 57 bnr. 1—73), Årheim (gnr. 44 bnr. 1—33), Visnes (gnr. 45 bnr. 1—18), Bø ytre (gnr. 59 bnr. 1—24), Bø indre (gnr. 60 bnr. 1—29) og Vik (gnr. 46 bnr. 1—16). Mot vest begrenses i sjøen bygningsdistriktet av en rett linje fra munningen av Grønneviksbukten (punkt O) i vest over til (punkt P) odden vestenfor dampskipskaaien på Visnes.

Grensene er lagt inn på et kart som oppbevares i departementet.

Lov om tillegg til veglovgivningen.

17 febr.

§ 1. Når hensynet til trafikk sikkerheten på offentlig veg (gate) eller til framtidig utvidelse av slik veg (gate) krever det, kan Trafikkdepartementet eller den det gir fullmakt, så vel på landet som i byene pålegge eier eller bruker av eiendom å rydde og/eller holde sin tomt ryddet på nærmere fastsatt måte, når eiendommen ligger i nærheten av vegkryss (gatekryss) eller kurve. Det kan likevel ikke gis pålegg om å fjerne eller nekte oppført bygning eller del av bygning. Heller ikke kan det uten samtykke fra vedkommende skogmester gis pålegg om snauing av større sammenhengende areal skog enn 1 dekar. Innhegning langs veg kan kreves utført eller forandret slik at oversikten i kryss og kurver sikres. Like med vegkryss (gatekryss) regnes kryss mellom veg og jernbane eller sporveg.

Nr. 1.

Pålegg som er gitt av underordnet myndighet, kan ankes inn for Trafikkdepartementet. Vedtak av skogmester kan påklages etter reglene i forordning om skogoppsynet av 2 mai 1941 § 8.

- 17 febr. § 2. For skade som pålegg i henhold til § 1 volder og
Nr. 1. for det band som blir pålagt den faste eiendom, svares erstatning som i mangel av minnelig overenskomst fastsettes ved skjønn. Når pålegget går ut på at tomt i framtiden skal holdes ryddet eller at innhegning skal holdes i foreskrevet stand, fastsettes erstatningen etter vegvesenets valg til en sum en gang for alle eller en årlig avgift. Avgiften utbetales etter skuddsvis ved utgangen av hvert kalenderår fra det tidspunkt som fastsettes ved overenskomst eller skjønn.

Skjønn etter denne lov avgis på landet av lensmannen med to skjønnsmenn etter reglene i lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 og i byene i samsvar med reglene i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, kapitel VI.

§ 3. Pålegg om å ryddiggjøre eiendom eller utføre eller forandre innhegning som blir gitt med heimel i § 1, må etterkommes innen utløpet av en frist som fastsettes ved overenskomst eller skjønn. Oversittes fristen uten at pålegget er oppfylt eller unnlater eier eller bruker å holde tomt eller innhegning i foreskrevet stand, kan arbeidet utføres av vegvesenet for vedkommendes regning. Omkostningene ved arbeidet kan drives inn ved utpanting.

Oslo 17 februar 1944.

Q u i s l i n g.

Ministerpresident.

Hans Skarphagen.

Sjef for Trafikkdepartementet.

F. Thrana.

- 17 febr. **Lov** inneholdende visse særregler for
Nr. 2. beskatningen 1944—45 av rederier, fangstelskaper, sjøfolk, fangstfolk og andre skattepliktige som har formue eller inntekt i utlandet.

§ 1. Ved likningen 1944—45 anvendes de særlige regler i denne lov ved siden av den øvrige skattelovgivning.

§ 2. Skip i utenriks fart, andre formuesgjenstander i utlandet og krav på skyldnere i utlandet tas ikke med ved ansettelsen av formuen, når den skattepliktige på grunn av krigsforholdene ikke hadde rådighet over midlene på det tidspunkt som legges til grunn ved formuesansettelsen.

Pantegjeld og annen gjeld som knytter seg til formue som nevnt i første ledd kommer ikke til fradrag ved likningen.

Bestemmelsene i denne paragraf får ikke anvendelse på skip som er rekvirert til bruk (tvangsbefraktet) av tyske myndigheter.

§ 3. Inntekt av skip i utenriks fart, herunder skip som 17 febr.
ryttes til fiske og fangst på havet, inntekt av andre formues- Nr. 2.
gjenstander i utlandet og av krav på skyldnere i utlandet tas
ikke med ved ansettelsen av inntekten når den skattepliktige
på grunn av krigsforholdene ikke har fått rådighet over inn-
tektsbeløpene.

Utgifter som knytter seg til inntekt som nevnt i første
ledd, herunder hyretrekk, trygdepremier, avskrivninger, av-
setninger til klassifikasjons- og kjelefond, kommer ikke til fra-
drag ved likningen. For gjeldsrenter gis bare fradrag når de
er utredet av midler som den skattepliktige hadde rådighet
over.

Bestemmelsene i denne paragraf får ikke anvendelse på
inntekt av skip som er rekvirert til bruk (tvangsbefraktet)
av tyske myndigheter.

§ 4. Ved inntektslikningen av rederier og fangstselska-
per foretas ikke gjennomsnittsberegning når rederiet eller
fangstselskapet har fått inntekten i 1941 eller avvikende regn-
skapsår ansatt på den måte som er foreskrevet i § 3, første
ledds første punktum, jfr. annet og tredje ledd, i lov av 11
juni 1942 inneholdende visse særregler for beskatningen 1942
—43 av rederier, fangstselskaper, sjøfolk, fangstfolk m. v.
For rederier og fangstselskaper som har fått inntekt i 1941
eller avvikende regnskapsår av ett eller flere skip ansatt etter
§ 3, første ledds annet punktum, jfr. annet og tredje ledd,
i den nevnte lov, tas inntekt ansatt på denne måte ikke med
ved gjennomsnittsberegningen.

§ 5. Ved ansettelsen av inntekt for sjøfolk og andre per-
soner som 1 januar 1944 oppholdt seg utenfor landet under
omstendigheter som gjør det sannsynlig at de ikke har for-
bindelse med Norge, medtas ikke arbeidsinntekt (hyre, part,
lønn og liknende) som ikke har kunnet heves her i landet.

Forskriftene i denne paragraf gjelder ikke skattepliktige
som er vendt hjem på det tidspunkt da likningen, eventuelt
klagebehandlingen, foretas. For disse skattepliktige skal inn-
tekten ansettes etter reglene i de alminnelige skattelover.
Midlertidig lov av 23 april 1942 om skattefrihet for norske
sjøfolks krigsrisikotillegg kommer ikke til anvendelse når til-
legget er opptjent under fart med skip som ikke disponeres
fra Norge.

§ 6. De avgjørelser som likningsmyndighetene treffer
etter §§ 2—5 ovenfor anses som foreløpige. Det vil seinere
blir fastsatt

- 1) når endelig likning blir å foreta,
- 2) hvorledes det skal gås fram ved den endelige likning av
formue og inntekt som omhandlet i denne lov og

- 17 febr. 3) bestemmelser om forfallstiden for de skatter som blir ut-
 Nr. 2. liknet ved den endelige likning.

§ 7. I den utstrekning forholdene gjør det mulig skal den skattepliktige eller den som opptrer på hans vegne her i landet sende inn selvangivelse, gjenpart av årsoppgjør og andre oppgaver til likningsmyndighetene i samhøve med forskriftene i skattelovene av 18 august 1911 med tilleggslover. Den skattepliktige eller den som opptrer på hans vegne her i landet skal på forlangende gi nøyaktigst mulige opplysninger om forhold som får betydning ved gjennomføringen av forskriftene i denne lov.

Bestemmelsene i landskattelovens § 118, byskattelovens § 110, får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Det som er bestemt i denne lov gjelder også ved utlikning av avgift til Arbeiderfondet.

Oslo 17 februar 1944.

Quisling.
 Ministerpresident.

Prytz.
 Sjef for Finans- og toll-
 departementet.

F. Thrana.

17 febr. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

Med dette gjør en brannloven av 15 august 1908 gjeldende for Førde bygningsdistrikt, Sogn og Fjordane fylke.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.